

FALKENHAUSEN, Ludwig Freiherr von (Guben 13 september 1844 – Görlitz 4 mei 1936).

Was bijna veertig jaar officier en tot 1902 generaal in het Pruisische leger. Von Falkenhausen maakte nadien naam als auteur van krijgskundige werken.

Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog werd hij opnieuw actief en bekleedde verschillende commando's aan het westelijk front, tot hij tijdens de slag om Arras in april 1917 ontslag moest nemen als bevelhebber van het zesde leger. Kort daarna benoemde de keizer hem tot gouverneur-generaal in Brussel als opvolger van de pas overleden Moritz von Bissing.

In de **Flamenpolitik** legde Von Falkenhausen andere klemtonen dan zijn voorganger. Hij was voorstander van een blijvende economische, militaire en politieke Duitse heerschappij over België, maar, anders dan Von Bissing, gekant tegen de aanhechting van het land. Hij beschouwde de Belgen als besmet door klerikalisme en socialisme, en vond ze daarom ongewenst als Duitse staatsburgers. Anders ook dan Von Bissing, die de eenheid van België had willen bewaren, bepleitte Von Falkenhausen een verregaande splitsing van het land. De twee bestuurlijk gescheiden gewesten, Vlaanderen en Wallonië, moesten volgens hem uitgroeien tot zelfstandige staten onder Duitse voogdij, die hooguit nog in een losse unie door een gezamenlijk koningschap verbonden zouden zijn. Vanaf eind 1917 liet Von Falkenhausen de juridische en grondwettelijke mogelijkheden daarvoor onderzoeken door verschillende werkgroepen van Duitse deskundigen. Maar de eis van de Raad van Vlaanderen om nog tijdens de oorlog de Vlaamse soevereiniteit uit te roepen, wees ook hij van de hand.

LITERATUUR: F. Wende, *Die belgische Frage in der deutschen Politik des Ersten Weltkrieges*, 1969.

WINFRIED DOLDERER